

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/2033-2/2016
Érkezett:	2017 JAN 26.
Példány:	1
Melléklet:	2
Kezelőiroda: <i>du</i>	

Feladó: Doszkocs Tibor

Tárgy: Hiánypótlás a Székesfehérvári Törvényszék 1.Pkf.197/2016/9 számú végzésének megsemmisítésének ügyében
Ügyszám: IV/2033-1/2016

Tisztelt Alkotmánybíróság!

2017. január 10-i keltezésű levelére válaszolva az alábbi hiánypótlást nyújtom be. Az alkotmánybíróság honlapján található tájékoztató szerint magánszemély is nyújthat be alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybírósághoz, nem szükséges hozzá jogi képviselő. Ha az Alkotmánybíróság ezen lehetőséget minden állampolgár részére lehetővé tette, akkor valószínűleg mérlegelte a későbbiekben beadott panaszok „szakszerű” megírását és annak tartalmát. Amennyiben magánszemély adja be az alkotmányjogi panaszt, hiánypótlásra való felszólítása esetén, mivel nem rendelkezik jogi végzettséggel, úgy vélem az általa legnagyobb „szakértelemmel” próbálja összeállítani beadványát.

Átlagember azért nem fordul jogi képviselőhöz, mert vagy nincs rá lehetősége, vagy nem bízik meg a praxisát féltő jogi képviselőben.

Az általam részletesen leírt panaszt kronológiai sorrendben tártam Önök elé, úgy vélem a leírtaknak megfelelően minden törvénysértésnél megjelöltem, hogy a közjegyző és a törvényszék milyen törvény felett hunyt szemet, illetve sértett meg. Ezekhez mind csatoltam írásos dokumentumot és odaillő törvényhelyet. Ezen előzmények nélkül hiába koncentráltam volna a megsemmisítendő bírói végzés tartalmára, ezek az említett szabálytalanságok nem derülnek ki belőle, látensek maradtak volna.

Nehéz bárki számára egy olyan bírósági határozatot megtámadni, **amely végzés egyáltalán nem taglalja** az eljárás során elkövetett szabálytalanságokat:

- közjegyzőt mi jogosította fel egy létező rendelettel szemben törvénytelen bejegyzésre
- a közjegyzőkről szóló törvény által előírt elutasítás végzés helyett egy tájékoztató levelet küldjön az elutasító végzés kiküldése helyett pénzért, mint szolgáltatást, egy nem valós tartalommal és előzménnyel bíró TÉNYTANUSÍTVÁNYT állítson ki (gazdasági csalás büntette) Vizsgálni kellett volna a törvényszéknek a közjegyző ténykedését, hiszen ez volt az alap probléma. Közjegyzőkről szóló törvényből:

”2. § (1) A közjegyző az eljárása során csak a törvénynek van alávetve, és nem utasítható.

(2) A közjegyző az ügyekben szereplés nélkül, hivatását személyesen gyakorolva köteles eljárni.

3. § (1) A közjegyző köteles megtagadni a közreműködését, ha az kötelességeivel nem egyeztethető össze, így különösen ha közreműködését olyan jogügyletnek kéri, amely jogszabályba ütközik, vagy jogszabály megkerülésére irányul, illetőleg amelynek célja tiltott vagy tisztességtelen.

(2) Ha a közjegyző az eljárása során aggályos körülményt észlel, de a közreműködés megtagadására nincs ok, köteles e körülményre a fél figyelmét felhívni és ezt az iratban feltüntetni. Ha a fél ez ellen tiltakozik, a közjegyző a közreműködését megtagadja.”

70. § Fegyelmi vétséget követ el az a közjegyző, az a közjegyzőhelyettes vagy az a közjegyzőjelölt (e fejezetben a továbbiakban együtt: eljárás alá vont személy),
a) aki e törvényben vagy más jogszabályban meghatározott kötelességét vétkeesen megszegi, vagy elmulasztja”

- miért zárták ki feleségemet VÉGZÉSSEL az éppen megfellebbezett ténytanúsítványra hivatkozva, ráadásul a végzés kiállítása és a postázás közt törvénytelenül 42 nap telt el, a maximális 23 helyett
- Ezek után hogyan kaphatott egy olyan VÉGZÉST feleségem, mely elutasítja a fellebbezését? Mivel a két határozat közt nem volt semmilyen felfüggesztő határozat, a két végzés egymással ellentétes tartalmú, az elutasító határozat MEGALAPOZATLAN, ez által is törvénytelen!
- A fellebbezésből kiderült a ténytanúsítvány kiállításának ténye, számlával igazolva, miért várta a bíróság még sokáig a tértivényes szelvényt

Fontosnak tartom megemlíteni azon hivatkozásom, mely alapjául szolgált az ügynek. A 9000/1946- os miniszterelnöki rendelet 12 §-a kimondja:

”12. § (I) Az 1946. évi augusztus 1. napjától kezdve minden közokiratban, ideértve bírói vagy más hatósági határozatokat is, a pénzüsszeget forintértékben kell meghatározni, még pedig akkor is, ha a határozat alapjául szolgált beadványt vagy keresetlevelet az 1946. évi augusztus hó 1. napja előtt adták be. Az ennek a rendelkezésnek megfelelően forintértékben meghatározott pénzüsszeget azonban a minisztérium rendeletében (7. §) meghatározandó értékarány alapulvételével abban az érmenemben vagy értékben is ki kell fejezni, amelyben az eredetileg is kifejezve volt vagy amelyben a kötelezettséget eredetileg meghatározták.”

A minden közokirat azt jelenti, hogy a köz, tehát bárki számára, mégha fizetnie is kell érte, hozzáférhető okirat. Ilyen a Földhivatali tulajdoni lap.

Bírói vagy más hatósági határozatok pedig a végzéssel ellátott közjegyzői okiratra vonatkoznak esetemben. Az pedig, hogy 1946. évi augusztus 1. napjától kezdve csak azt jelenti, hogy attól a naptól kezdve hatályos a törvény vagy rendelet tartalma.

A rendelet a sok félremagyarázás ellenére nem csupán a pengőváltásról szól, hanem mint a rendelet címe is mutatja: „Rendelet a forintérték megállapításáról és az ezzel összefüggő rendelkezésekről”. Tehát a rendelet megalkotása után 70 évvel is még a forinttal összefüggő szabályozások „élnek” az idézett 12.§-t is beleértve.

Tehát a 9000/1946-os miniszterelnöki rendelet értelmében nem az az alapvető gond, hogy a közjegyző csak névelírás vagy lakcímváltozás során módosíthat a közjegyzői okiraton, hanem ő mint járásbírói hatályú jogkörrel ellátott személy csak forintot, és semmilyen más ország fizető eszközét nem jegyezhet be, törvény nem tette lehetővé számára!

Mint minden állampolgárnak, aki törvényteleniséget észlel, a közjegyzőnek és a Földhivatali dolgozóknak, akiknek írásban jeleztem ezt, kötelességük lett volna jelenteniük felettesüknek. További információként tájékoztatom Önöket, miért is említem meg ilyen részletesen értelmezve a miniszterelnöki rendeletet. Legfőképpen a közjegyzői okirat és az ugyancsak törvénytelen, a közreműködést elutasító ténytanúsítvány elleni fellebbezés tárgya erre irányult. Továbbá tájékoztattam írásban az Alapvető Jogok Biztosát az említett miniszterelnöki rendeletről és a közjegyző törvénysértő hozzáállásáról, kérve, hogy mindezeket vizsgálja felül. Az első levél tanúsítja, hogy az ombudsman szerint már nem hatályos a rendelet, egy hatályon kívül helyezett rendeletre hivatkozom. Szerinte alapvető jogi sérelem nem állapítható meg, mivel nem hatályos a rendelet, ezáltal vizsgálatot nem kezdeményezhetek. Nem tisztem megállapítani, hogy nem nézett utána, vagy nem akart igazat adni nekem, csak ez a két lehetőség létezik. Én megtettem, mind a 303/2007-es kormányrendelet, mind dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter 2014-es a „Bevezetés az alkotmányjogba” című kiadványában taglalja a miniszterelnöki rendelet tartalmát és hatályosságát. Válaszlevelemben a 303/2007-es Kormányrendeletre hivatkozva, mely továbbra is hatályban tartja kiegészítéssel küldtem részére vissza válaszlevelet. Meglepő módon már nem említette, hogy nem hatályos a rendelet. hanem az „élethelyzet és társadalmi együttélés szabályozására alkalmas-e a jogszabály” meglepő választ kaptam az ALAPVETŐ

JOGOK BIZTOSÁTÓL. Hogyan lehet a „forintérték megállapításáról és az ezzel összefüggő rendelkezésekről” szóló rendeletet a társadalmi együttélés szabályozásával indokolni? Fogas kérdés, szerintem csak megtevesztő félremagyarázással lehet.

Tehát hiába a rendelet pontos, szakszerű értelmezése, az a hatalom, aki a lakosság jogainak védelmére, a jogok érvényesítésére tett esküt, nem akarja hivatását az eskü szerint végezni. Mindkét levelet kiegészítésként csatolom.

Ilyen előzmények után egy a joghoz nem értő állampolgártól várják el a szinte kőbe vésett tartalmi formáknak megfelelő alkotmányjogi panasz elkészítését, amikor az egyik legfőbb méltóság borított minden előírást és számára előírt kivizsgálási lehetőséget.

A Székesfehérvári Törvényszék 1.Pkf.197/2016/9.számú végzése helybenhagyja a közjegyző hivatkozását, miszerint az 1991. évi XLI.tv.116§(3) bekezdése a közjegyzőt a közjegyzői okirat kijavítására csak lakcímváltozás vagy névelírás esetén engedi módosítani. A törvényalkotókban fel sem merült, hogy a közjegyző törvénytelen bejegyzést fog elkövetni, ezért utalást sem tesznek a törvényben ennek kijavításának lehetőségére. Azon kijavítási lehetőségek, melyek adatk módosítás lehetőségével ruházzák fel a közjegyzőt is azt igazolják, hogy a törvényalkotók törekedtek arra, hogy a közjegyzői okirat mindig közhiteles maradjon, tehát csak valós tényeket enged bejegyezni, törvénytelen, ál adatokat pedig nem. A törvényszéknek vizsgálnia kellett volna a törvénytelen bejegyzés tényét a 9000/1946-os ME rendelet 12§ (1) hatálya értelmében, és a közjegyzőt pedig utasítania a határozatának visszavonására. A polgári perrendtartásból:

258. § (1) "Ha a fellebbezéssel megtámadott végzés jogszabályt sért, a megváltoztatásához szükséges adatok pedig nem állapíthatók meg, a másodfokú bíróság a végzést hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új határozat hozatalára utasítja."

A Székesfehérvári Törvényszék alapos vizsgálata megállapította, hogy a forintbejegyzés látens törvénytisértés, az említett 9000/1946-os miniszterelnöki rendelet 12 § (1)-t éppen csak megemlíti, hogy létezik.

Ha a bíróság a 12§ (1) tartalmát idézi és kifejti a lényegét az 1.Pkf.197/2016/9.számú végzés indoklásában, mint én tettem akár az alkotmányjogi panaszban, akár a hiánypótlásban, nem állta volna meg a helyét, hogy a csupán lakcímváltozás és névelírásra hivatkozva utasítson el határozatában.

Hasonló eset lenne, ha egyirányú utcában forgalommal szemben gépjárművel balesetet okozok. A rendőrségnek, mint eljáró hatóságnak nem azt kellene vizsgálnia, hogy van e jogosultságom a törött karosszéria, mint okozat kijavítására, hanem azt, hogy a KRESZ, mint betartandó szabályzat, előírás ide vonatkozó pontjait miért nem tartottam be, tehát törvényt sértettem. Jelen esetben is mint ok-ként a törvényszéknek a 9000/1946-os rendelet 12§ (1) alapján kellett volna a közjegyző törvénytelen bejegyzését kivizsgálni, és nem okozatként azt, hogy később mihez van vagy nincs jogosultsága.

Ez volt az alapja a fellebbezésnek, ezen pontra hivatkoztam, mellyel szemben történt törvénytelen bejegyzés a közjegyzői okiratba. **A székesfehérvári Törvényszék nem vizsgálta fellebbezésem alapját, az elutasító határozatban nem indokolta, hogy a közjegyző mi alapján jegyzett be idegen ország valutáját közjegyzői okiratba.** A bíróság ugyancsak került az említett elutasító határozatában minden olyan kompromittáló előzmény említését és vizsgálatát, melyet a közjegyző; és a felülvizsgálat során a Törvényszék elkövetett. Nem vizsgálták a törvénytelenül kiállított és nem valós tartalommal bíró ténytanúsítvány keletkezését, két olyan egymásnak ellentmondó törvényszéki határozatot állítottak ki, melyek a felülvizsgálandó ténytanúsítványra épülnek, ezáltal jogtalanul zárták ki feleségem a fellebbezők közül végzéssel. Ennek ellenére végzéssel tájékoztatták, hogy fellebbezését elutasították. Mindez egyrészt azt tükrözi, hogy a bíróság átgondolás és felülvizsgálat nélkül állítja ki a hatósági végzéseket, nélkülözve a rájuk vonatkozó jogszabályi előírásokat.

Másrészt ezen intézkedései csak és kizárólag a közjegyző érdekeit védik, hogy a törvénytelen bejegyzés a jogszabállyal szemben a felülvizsgálat tárgyát ne képezze. Ezáltal a Törvényszék súlyosan sértette az Alaptörvényben biztosított jogaimból a:

A Szabadság és felelősség rész XXIV. Cikk első pontját:

„ 1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

XXVIII. cikk első pontját:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A törvényszék az 1.Pkf.197/2016/9.számú végzése további indoklásában hatalmas csúsztatást követ el, amikor jogszabályokat idézve taglalja, hogy a bank és az adósok közt milyen tartalommal és milyen pénzváltással jöhet létre szolgáltatás, ahogy jött is létre **KÖLCSÖNSZERZŐDÉS** és nem **pénztartozás**. Mindezt sem a közjegyző felé a kijavítási kérelmünk, sem az elutasító **törvénytelen közjegyzői ténytanúsítvány**, sem a Székesfehérvári Törvényszék felé intézett fellebbezésem nem tartalmazza, egyáltalán nem erről szólt a fellebbezés. Nem a fellebbezés tárgyát szolgálta a bank és az adós közti szerződés és jogviszony, **hanem kizárólag csak a közjegyzőre vonatkozó jogszabály idézet**, melyet nem tartott be, csakis ezt kellett volna a törvényszéknek felülvizsgálnia. A közjegyzői okirat hiába a bank és köztem lévő szerződés alapjaira épül, ez azonban nem jogosítja fel a jogállam helyi képviselőjét, hogy a rá vonatkozó törvényt, miszerint a 9000/1946 ME rendelet 12§ (1) alapján: „**minden közokiratban, ideértve bírói vagy más hatósági határozatokat is, a pénzüsszeget forintértékben kell meghatározni**” ne vegye figyelembe. Elfogadhatatlan, hogy párhuzamot von a törvényszék határozata az indoklásban egy oda nem tartozó magánszerződés feltételei és a közjegyzőre vonatkozó törvény be nem tartása között. A kettőnek semmi köze egymáshoz esetünkben, megtévesztő, nem a fellebbezés tárgyához kapcsolódó magyarázat. Ezen utalások szintén megtévesztő módon a közjegyző deviza bejegyzését próbálták elhitetni, legalizálni a közjegyzői okirattal kapcsolatban, és újra megkérdőjeleződik a törvényszék függetlenségének, pártatlanságának és tisztességességének volta. Mindez ugyancsak sérti az Alaptörvényben biztosított jogomat:

A Szabadság és felelősség rész XXIV. Cikk első pontját:

„ 1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

XXVIII. cikk első pontját:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Mindezeket figyelembe véve megkérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Székesfehérvári Törvényszék 1.Pkf.197/2016/9.számú végzését semmisítsék meg, és új határozat meghozatalára kötelezzék a Törvényszéket azon felsorolt indokaim alapján, melyek megsértették az Alaptörvényben biztosított jogaimat.

Rácalmás

2017.01.20.

.....
Doszko Tibor